

Geachte commissieleden,

Graag maak ik namens de fam. Duis gebruik van de geboden gelegenheid om in te spreken op het voorstel van het college aan de raad betreffende de door de fam. Duis ingediende zienswijze.

De fam. Duis is erg ontdaan omtrent het gedane voorstel aan de raad. Voor de fam. Duis is er veel aan gelegen, dat er perspectief is om hun bestaande woning als een reguliere woning te kunnen verkopen. Als de raad instemt met dit voorstel kunnen zij in alle redelijkheid niet verhuizen en gestalte geven aan hun toekomstige woonwens om kleiner in een levensloopbestendige woning te gaan wonen. De impact voor hen is groot. Dé regels zijn **ook** hier kennelijk belangrijker dan de menselijke maat. Zij staan met de rug tegen de muur en snappen er niets van.

In het voorstel aan de raad stelt het college dat het “niet verplicht” is om hieraan mee te werken. Naar mijn oordeel is dit een **zeer foute** instelling van de gemeente. Van een gemeente mag verwacht worden dat zij hun burgers daar waar mogelijk in alle redelijkheid tegemoet komen. En daarvoor zijn reële mogelijkheden. De gemeente is **niet** verplicht om aan het verzoek van de fam. Duis mee te werken maar **kan** het wel. Dit is onderbelicht. Het voorstel aan de raad rammelt aan alle kanten.

1. Het is onvolledig. Op de aangevoerde argumenten van de fam. Duis wordt niet ingegaan. Het college heeft niet eens de moeite genomen om in te gaan op de aangevoerde argumenten op pagina 2, die we later **nog eens** hebben toegezonden, omdat deze kennelijk bij de postverwerking niet goed is verwerkt. Onbegrijpelijk voor ons dat hierop niet wordt ingegaan. De gemeenteraad zou dit niet moeten pikken. Het college is verplicht de raad én uw commissie **volledig** te informeren. Ook als er eventueel beroep wordt ingesteld, zal het besluit van de gemeente onderuit gaan, omdat niet wordt voldaan wordt aan het “motiveringsbeginsel.” Maar, de fam. Duis is er niet op uit om het besluit te laten vernietigen, maar is er op uit dat ze alsnog redelijk worden behandeld.
2. Het voorstel is onjuist. In het raadsvoorstel is aangegeven dat er geen alternatieven zijn. Nou, die zijn er volop. Ik heb aan de gemeente (griffier) nog een nadere notitie toegezonden, waarin meerdere alternatieven zijn aangegeven hoe je met het overgangsrecht kunt omgaan. Hieruit kunt u zelf opmaken dat er wel degelijk meerdere opties zijn.
3. Er komt niet echt een gemeenschappelijk belang in het gedrang door aan dit verzoek mee te werken. De fam. Duis zou ook al geholpen zijn, indien de raad besluit om voor “een zaak gebonden overgangsrecht” te kiezen. Als de gemeente van oordeel is dat hier sprake is van een milieutechnische onhoudbare situatie is ook een “onteigening” in het algemeen belang te overwegen.

Aan uw commissie verzoek ik met klem om het college opnieuw haar huiswerk goed te laten verrichten. Wij zijn en blijven van oordeel dat er goede redenen zijn aan te voeren om de woning positief te bestemmen, maar kunnen ook leven met een **zaak gebonden overgangsregeling**. Wij onderkennen dat binnen een strikte toepassing van de afstandseisen een goed woonklimaat in het gedrang komt. Maar dit geldt ook als de “bedrijfswoning” bestemming er op blijft rusten. **Ook** dan wonen er “mensen” in. In de zienswijze is aangegeven dat voor wat betreft het leefklimaat in relatie met het aangrenzende bedrijf helemaal niets mis is. **De eigenaar van het bedrijf** heeft er niets op tegen dat dit een reguliere woning wordt. De fam. Duis heeft hier altijd prima gewoond, zonder enige noemenswaardige overlast van de aangrenzende bedrijven. De meeste overlast hebben ze nog van het vliegverkeer én dit zal wel zo blijven.

Resumerend:

Namens de fam. Duis verzoek ik u met klem om:

- a. **niet** met het voorstel in te stemmen.
- b. het college haar huiswerk opnieuw te laten doen met de opdracht om tot een volledige afweging van de aangevoerde argumenten te komen én
- c. in overleg met de “indieners” tot een voor beide partijen aanvaardbare oplossing te komen.
De fam. Duis is bereid dit overleg aan te gaan.

Dank voor uw aandacht.